

Sagens Overgang til 3die Behandling
 vedtoges enstemmig med 45 St.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Enefte Behandling af Forslag til
 Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget, som vedtaget af Folkethinget, findes i Tillæg C, Sp. 197; Udvalgets Erklæring i Tillæg B, Sp. 1689; 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende, Sp. 2082 ff).

Udenfor det af Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag, som findes i Betænkningen, vare ingen saadanne fremkomne.

Det stillede Vædringsforslag fattedes under Forhandling.

Formanden: Som de Herrer ville vide, har Udvalget i sin Erklæring delt sig i et Flertal og et Mindretal. De Herrer, som ville følge Mindretallet, hvis Indstilling gaar ud paa Lovforstagets Vedtagelse i uforandret Skikkelse, maa stemme mod det Vædringsforslag, som Flertallet har stillet. Jeg nævner i Forbindelse hermed, at Mindretallet i Udvalget, det ærede 1ste Medlem for 11te Kredts (Termanfen), er forhindret fra at være tilstede idag, men han har aftalt med det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Clausager), at denne optæder paa hans Vegne.

Ordføreren (Claudi): Det i Begyndelsen af indværende Samling fremsatte og senere af Landstinget vedtagne Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse har under Behandlingen i det andet Thing ikke mødt nogen Indsigelse med Hensyn til de derpaa opførte 34 Personer, men er sendt tilbage til dette Thing, fordi der af Folkethinget er optaget en ny Ansøger, som ikke var medtagen paa det af den høitærede Indenrigsminister fremsatte Lovforslag. Grunden til, at denne Ansøger ikke blev medtagen ved Affattelsen af Lovforslaget, var, at der ikke forelaa nogen positiv anbefaling fra Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor den nævnte Ansøger har opholdt sig. Der forelaa ikke nogen bestemt anbefalende Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, som fordres efter Ministeriets Cirkulære af 23de Juni 1879. Det har været Gjenstand for megen Dmtale, hvorfor det var saa, en Dmtale, som maatte

kunne være undgaaet, hvis vedblommende Ansøger, inden han indsendte sin Ansøgning til Ministeriet, havde erhvervet Byraadets Erklæring. Jeg skal paa Flertallets Vegne ikke gaa nærmere ind derpaa, jeg skal det saa meget mindre, som Flertallet erkjender det for vanskeligt eller umuligt at dele og dømme imellem dem, som anbefale ham, og dem, der ere imod ham, at dømme mellem dem, som erklære, at han stedse har ført en agtværdig Vandel — Nogle sige, at han stedse har ført en i enhver Henseende agtværdig Vandel — og saa dem, der have erklæret det tilført til Byraadsprotokollen, at de ikke anse Manden for kvalificeret til at erholde den Begunstigelse, som Indfødsrets Meddelelse er og bør være. Det bør dog maasse tilføies, hvad der ikke er omtalt i Folkethingsubvalgets Erklæring, at Sagens Stilling for den paagjældende Ansøger ikke blev bedre ved, hvad der passerede i Byraadsrådet af 29de December forrige Aar. I dette Møde erklærede to Byraadsmedlemmer, der ikke havde været tilstede i det første Møde den 17de Juli, den Ene ved Tilførelse til Protokollen, at han ikke fandt den Paagjældende kvalificeret til at erholde en saadan Begunstigelse, som Indfødsrets Meddelelse er og bør være, og den Anden sluttede sig til ham. Det ses af Erklæringen, at Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet mener, at der har været tilstrækkelig Grund for den høitærede Minister til ikke at medtage den omhandlede Ansøger ved Lovforslagets Affattelse, fordi der ikke forelaa fuldt tilfredsstillende Oplysninger i enhver Henseende om ham, hvilken Mening iøvrigt deles af Udvalgets Mindretal. Flertallet mener endvidere, at Byraadets Erklæring, efter hvad der passerede i Mødet den 29de December, endnu mindre kunde anses for en anbefalende Erklæring, og endelig mener det, at Fordringen om en anbefalende Erklæring fra Kommunalbestyrelsen er en Fordring, som ikke bør fraviges. Det har ikke kunnet se bort fra det formentlige Urigtige i, at en ny Ansøger optages paa et Lovforslag af den Art saa sent, at der kun bliver Leilighed for Landstinget til en eneste Behandling for hans Vedkommende. Det har ikke kunnet se bort fra de betænkkelige Følger af at vedtage en saadan Vædring. Med Hensyn til det Urigtige i en saa sen Optagelse, mener Flertallet at være i Overensstemmelse med Udtalelser i Udvalgsbetænkninger fra begge Thing og med, hvad der er udtalt af den høitærede Minister. Da i Samlingen 1877—78 en Svensker var optagen af Folkethinget ved 2den Behandling, en Optagelse, som